

[Statsministeren.]

er naturfredningens hensigt at skabe. Jeg mener derfor, der var logik og rimelighed i det, jeg sagde.

Når nu det ærede medlem hr. Ib Thyregod og også det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at de love, der skal ud til folkeafstemning, ikke har noget med spekulation at gøre — ja, så kommer det jo an på, hvorledes man definerer „spekulation“. Det er et populært begreb, som det er vanskeligt at give en helt fast juridisk definition af. Almindelige ejendomshandler vil jeg ikke anse for spekulation, selv om der kommer en normal fortjeneste på dem — og det har jo netop været formålet med finansministerens lovforslag, at kun de store fisk blev fanget i nettet. Det har vi diskuteret før; men det må dog vel være sådan, at har man valget imellem, at et naturskønt område kan udstykkes til nogle få med stor fortjeneste til ejeren, eller at det kan fredes og adgang sikres den brede befolkning, så må det dog dreje sig om noget i retning af det, vi her taler om, og disse begreber indgår jo i lovgivningen.

Jeg vil derfor mene, at de udtalelser, jeg kom med om, hvad befolkningen har at tage stilling til ved folkeafstemningen, var berettigede, og jeg må derfor fastholde, at det er disse ting, befolkningen skal tage stilling til, når den skal stemme ja eller nej til de fire love, der lægges ud til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Ib Thyregod: Jeg tror, at den højtærede statsminister, når han får lejlighed til nærmere at gennemgå lovforslaget, vil give mig ret i, at der i dette er tale om 2 forskellige ting. Der er tale om fredning — og det sker altid mod erstatning; herom er der ingen tvivl. I alle de tilfælde, hvor man vil sikre befolkningen adgang til skov og strand, er der enten tale om køb af ejendom eller fredning mod erstatning. Det, vi her diskuterer, er alene, om erstatningsreglen skal gælde, når den pågældende ejer ikke kan få tilladelse til at bygge; men det, at man nægter ham denne tilladelse, har i og for sig ikke noget at gøre med, om almenheden har adgang til hans ejendom. Det er der ikke tale om; der er kun tale om spørgsmålet om

byggeforbud ud fra et planlægningssynspunkt; men i de tilfælde, hvor befolkningen skal have adgang, er der tale om erstatning — derom er vi alle enige.

Vedrørende spørgsmålet om spekulation må jeg fastholde som min opfattelse, at disse lovforslag ikke vedrører dette.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Ja, den højtærede justitsminister har nu belært mig om, at traktaten af 1742 eksisterer, og jeg skal nok lade være med at sige nogen som helst morsomhed i den anledning. Den højtærede justitsminister fortalte, at traktaten af 1742 gælder. Vi har jo heldigvis fået den i udvalget, og jeg står her med den i hånden. Nu vil jeg gerne spørge ministeren, om man har sidestillet franske borgere i Danmark med danske indfødte, for så vidt angår alle næringsrettigheder, alle rettigheder efter aktieselskabsloven og alle rettigheder efter de love, der er omtalt i denne traktat af 1742, og om danske undersætter i Frankrig også er sidestillet med franskmænd i alle disse henseender. Jeg tror, den højtærede justitsminister vil give mig ret i, at det ikke er tilfældet.

Jeg forstår, at den højtærede justitsminister mener, at denne traktat af 1742 fra Ludvig den Femtendes tid skal tages alvorligt, men hvis den højtærede justitsminister har læst traktaten igennem, må han også vide, at den siger, at der skal tilstås franskmænd her i landet de samme rettigheder som de indfødte — de indfødte betød på det tidspunkt, hvad vi nu kalder danske statsborgere. Statsborgerforholdet var vi enige om, da vi lavede 1959-loven, men nu er regeringen inde på at lægge bopælspligten til grund. Her er det, der er afgørende for erhvervelse af fast ejendom, altså ikke statsborgerforholdet, og det er det heller ikke efter vort forslag, der er en skærpelse af 1959-loven, men derimod, hvor lang tid man har haft bopæl i Danmark; også på det punkt har vi foreslået en skærpelse i forhold til justitsministerens forslag.

Derfor mener jeg — al ære og respekt for Ludvig den Femtende — at denne traktat ikke kan anvendes som replik og bemærkning imod det forslag, vi har stillet, og som justitsministeren kender.